

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON

Brüssel 12.10.2004
KOM(2004) 642 lõplik

2004/0239 (COD)

Ettepanek:

NÕUKOGU JA EUROOPA PARLAMENDI SOOVITUS

edasise Euroopa koostöö kohta kõrghariduse kvaliteedi tagamisel

(komisjoni esitatud)

SELETUSKIRI

1. SISSEJUHATUS

24. septembril 1998 võttis ministrite nõukogu vastu soovitus Euroopa koostöö kohta kõrghariduse kvaliteedi tagamisel.¹ Soovitus kutsutakse liikmesriike üles toetama või rajama kvaliteeditagamise süsteeme ning ergutama koostööd ja kogemustevahetust kõrgemate õppeasutuste ja muude pädevate asutuste vahel. Ühtlasi palutakse komisjonil sellist koostööd toetada ning anda soovitus eesmärkide elluviimisest aru nii Euroopa kui ka liikmesriikide tasandil.

Komisjoni aruanne näitab märkimisväärset edasiminekut kvaliteeditagamise süsteemide loomise ja koostöö edendamise alal. Need arengud on positiivsed, kuid mitte piisavad. Et Euroopa kõrgharidus toimiks paremini ning oleks läbipaistvam ja usaldusväärsem nii meie oma kodanike kui ka teistelt kontinentidelt saabuvate üliõpilaste ja teadlaste jaoks, on vaja kaugemaleulatuvaid meetmeid. Pärast soovitus rakendamise ülevaatamist palutakse komisjonil seetõttu vastu võtta mitte üksnes aruanne, vaid ka ettepanek nõukogu ja Euroopa Parlamendi uue soovitus kohta.

Järelikult peaks komisjon tegema nõukogule ja Euroopa Parlamendile ettepaneku võtta vastu uus soovitus, mis põhineks 1998. aasta soovitusel ja aitaks konkreetselt kaasa kvaliteeditagamise ja hindamise süsteemide vastastikusele tunnustamisele kogu Euroopas. Käesolevas seletuskirjas selgitatakse lähemalt kavandatavas soovitus visandatud viit sammu, mis on esile tõstetud kursiivkirjas.

2. VIIS SAMMU VASTASTIKUSE TUNNUSTAMISE SAAVUTAMISEKS

A. Kvaliteedi tagamise sisemised mehhanismid.

„...nõuda kõigilt oma territooriumil tegutsevatelt kõrgematelt õppeasutustelt rangete kvaliteeditagamise mehhanismide kehtestamist või väljaarendamist.“

Ülikoolide ühendused ja võrgud on komisjoni toetusel teinud sisemise kvaliteedijuhtimise (nn kvaliteedikultuuri) väljaarendamiseks õppeasutustes mitmeid algatusi, mida on kirjeldatud kõnealuse aruande 3. jao 3. osas. Kvaliteedijuhtimise aktiivse säilitamise ja edasiarendamise head tavad on Euroopas seni siiski vähe ja ebaühtlaselt levinud. Need tavad on seotud õppeasutuste töötajate ja haldamisega nad moodustavad kindla aluse ja täienduse välishindamisele ning neid oleks vaja suuremas hulgas Euroopa õppeasutustes laiemalt levitada. Komisjon registreerib sellealased edusammud ja jätkab kvaliteedijuhtimise algatuste toetamist.

B. Ühised standardid, menetlused ja suunised

„...nõuda kõigilt oma territooriumil tegutsevatelt kvaliteeditagamis- ja akrediteerimisasutustelt, et nad oleksid oma hinnangutes iseseisvad, järgiksid hindamisel nõukogu 1998. aasta septembrikuu soovitus esitatud põhimõtteid ning ühist standardite, menetluste ja suuniste kogumit.“

¹ Nõukogu 24. septembri 1998. aasta soovitus Euroopa koostöö kohta kõrghariduse kvaliteedi tagamisel (98/561/EÜ, EÜT L 270/56, 7.10.1998).

2003. aasta septembris Berliinis kohtunud kõrgema hariduse ministrid otsustasid anda ENQUA-le volitused töötada oma liikmete osavõtul ning koostöös EUA, EURASHE ja ESIBiga välja „kokkulepitud kogumi kvaliteeditagamise standardeid, menetlusi ja suuniseid“. ENQUA alustas selle ülesande kallal tööd ning annab sellest Bologna kontrolligrupi vahendusel aru järgmisel ministrite kohtumisel 2005. aasta mais Bergenis. Komisjon on volituste kõnealuse osa suhtes asunud järgmisele seisukohale.

Standardid, kriteeriumid või võrdlusalused

Käesolevas tekstis tähendavad standardid kriteeriume või võrdlusaluseid, mida asjaomased asutused kasutavad õppeasutuste või õppeprogrammide hindamisel. Standardite kokkulepitud kogum ei tohiks siiski olla ainumäärav. Standardeid tuleks kasutada võrdlusalusena, millega määratakse ühised võrdlustingimused. Asutused peaksid kohaldatavad standardid kindlaks määrama ja avaldama ning seostama nad ühiste võrdlusalustega. Võrdlusalused peaksid suurendama Euroopas läbipaistvust ja võrreldavust. Nad peaksid aitama esile tõsta sarnasusi ja erinevusi õppeprogrammides ilma neid siiski ühtlustamata. Ülikoolidel ja teistel kõrgematel õppeasutustel peaks olema vabadus üksteisest erineda, rakendada uuendusi ning minna kaugemale kokkulepitud standardites kirjeldatud nõuetest.

Uued standardite kogumid muutuvad üha tähtsamaks kahest aspektist: kvaliteeditagamise sisemiste süsteemide loomisel ja ning õpitulemuste ja pädevuste kasutamisel. Et võrdlusalused oleksid asjakohased, tuleb neid korrapäraselt ajakohastada ning kohandada uute teadmistega ja ühiskonna muutuvate vajadustega. Üks viis korraldada ajakohastamisteguvust oleks luua huvigruppide vaekogud, mis hõlmaksid ülikoolide õppejõude ning asjaomases valdkonnas tegutsevaid edukaid teadlasi, üliõpilasi ja endisi üliõpilasi. Komisjon teeb algust huvigruppide vaekogude esimese kohtumisteseeria kokkukutsumisega õppeaastal 2004–2005.

Menetlused

ENQUA uuring² näitab, et nõukogu 1998. aasta soovitusel sätestatud põhimenetlus on tõestanud oma väärtust ning seda rakendatakse laialdaselt enamiku hindamiste korral. Selle ELi oludes soovitatava menetluse kandis Berliini ministrite kohtumine üle laiemasse Bologna konteksti. Volituste selle osa teostamise soovitatav väljund oleks ENQUA kvaliteeditagamise menetluste juhend, mis sisaldaks mõningaid liikmesriikide headel tavadel põhinevaid ja üldiselt aktsepteeritavaid näidiseid või protokolle. Komisjoni arvates oleks soovitatav selline juhend avaldada. Kooskõlas nõukogu 1998. aasta soovitusel ja 2003. aasta Berliini kohtumise kommunikatsiooniga soovib komisjon süstemaatiliselt osaleda asutuste rahvusvahelises juhtimises ja hindamises.

Suunised

Suunistes viidatakse põhimõtetele, millest tuleks kinni pidada välishindamiste puhul. ENQUA volituste täitmise raames kehtestatakse kokkulepitud kogum suuniseid või põhimõtteid. Mõned neist põhimõtetest on juba paika pandud, näiteks ülikoolide iseseisvus, avalik aruandlus ning sõltumatus välistest asutustest, proportsionaalsus ja ausus. Selle tööosa soovitatav väljund oleks Euroopa kvaliteeditagamise põhimõtete koodeksi kehtestamine. Seda võiksid järgida kõik huvigrupid ning see tuleks lülitada ENQUA juhendisse.

² *Quality Procedures in European Higher Education* („Kvaliteedimenetlused euroopa kõrghariduses“) – ENQUA uuring, ENQUA Occasional Papers 5, aprill 2003. <http://www.enqa.net/texts/procedures.pdf>

C. Kvaliteeditagamis- ja akrediteerimisasutuste Euroopa register

„...toetada kvaliteeditagamis- ja akrediteerimisasutusi ning kõrgharidust esindavaid organisatsioone, seada sisse kvaliteeditagamis- ja akrediteerimisasutuste Euroopa register, mida on kirjeldatud lisas, ning määratleda registreerimistingimused.“

Välishindamine on mõjusam, kui asjaomane asutus vastab iseseisvuse ja asjatundlikkuse poolest kõrgeimatele standarditele. Seetõttu tehakse ettepanek, et Euroopas tegutsevaid kvaliteeditagamisasutusi endid tuleks korrapäraselt üle vaadata. Nende ülevaatuste tulemused tuleks avaldada. Berliini ministrite kohtumisel paluti ENQUA ja tema koostööpartneritel „uurida, kuidas tagada akrediteerimisasutuste ja -organisatsioonide jaoks asjakohane vastastikuste ekspertülevaatuste süsteem“. Asutustepoolsed ülevaated peaksid viima kvaliteeditagamisasutuste Euroopa registri (loendi, teabeedastuspunkti) loomiseni, mis hõlmaks riiklikku, era- ja ametisfääri kuuluvaid asutusi, mis tegutsevad või asuvad Euroopas kas piirkondlikul, riiklikul või rahvusvahelisel tasandil. Registri avaldamine Internetis peaks kaasa aitama atesteerimis- ja akrediteerimissüsteemide ning hindamistulemuste aktsepteerimisele ning kaudselt hõlbustama kvalifikatsioonide tunnustamist nii Euroopa piires kui ka väljaspool.

Tuleks kehtestada pädevused, määratleda hea asutuse tunnused ning välja töötada sellekohase ülevaatuse menetlused ja juhised. Tuleks välja töötada ülevaatussüsteem, mis võimaldaks kontrollida ja omavahel võrrelda mitmesuguseid huvigruppe: ülikoole, üliõpilasi, tööturu pooli ja ametiühendusi, valitsusi ja asutusi.

Register tähendaks kvaliteeditagamise ja atesteerimise rakendamist ka ENQUA praeguste ja tulevaste liikmete ning muude Euroopas tegutsevate asutuste endi suhtes. Enamiku asutuste jaoks ei valmista võrdlustingimuste täitmine raskusi ning nad saaksid selle tulemusel kvaliteeditunnistuse. Kandidaatliikmeid stimuleeriks see oma tegevuse taset tõstma, enne kui neid registreeritakse täieõiguslike liikmetena. Nad saaksid eriabi suutlikkuse tõstmiseks.

D. Ülikoolide vabadus valida asutuste vahel

„...võimaldada oma territooriumil tegutsevatel kõrgematel õppeasutustel valida Euroopa registrisse kantud kvaliteeditagamis- või akrediteerimisasutuste hulgast asutus, mis vastab nende vajadustele ja profiilile.“

Kõrgematele õppeasutustel peaks olema vabadus valida asutus, mis vastab nende vajadustele, tingimusel, et see asutus on kantud registrisse ning riigi poolt tunnustatud sõltumatu ja usaldusväärse asutusena. Tegemist võib olla mõnes muus Euroopa riigis asuva asutusega. Ülikoole tuleks ergutada välja arendama akrediteerimisstrateegiaid. Ülikoolid peaksid ise korraldama oma akrediteerimist ning järele kaaluma, milline akrediteerimistüüp on kõige enam kooskõlas nende huvidega. Sellisest strateegiast lähtudes peaksid nad valima kas piirkondliku, riikliku või rahvusvahelise akrediteerimise.

E. Liikmesriikide pädevus tunnustada hindamistulemusi ja teha neist järeldusi

„...tunnustada kõigi Euroopa registrisse kantud kvaliteeditagamis- ja akrediteerimisasutuste tehtud hindamiste tulemusi kui alust kõrgemate õppeasutuste litsentsimist ja rahastamist käsitlevate otsuste tegemiseks, kaasa arvatud otsused vastavuse kohta üliõpilass stipendiumide ja -laenude andmise tingimustele.“

Liikmesriigid vastutavad oma riiklike kvaliteeditagamise süsteemide korraldamise eest. Nad määratlevad riikliku kvalifikatsiooniraamistiku ja annavad kõrgematele õppeasutustele õiguse väljastada kraade (diplomeid). Liikmesriigid rahastavad enamikku kõrgematest õppeasutustest ning üliõpilastele antavatest laenudest ja stipendiumidest. Liikmesriigid otsustavad seetõttu, millist kvaliteeditagamise või akrediteerimise tüüpi on neil vaja, et teha positiivseid või negatiivseid otsuseid litsentsimise ja rahastamise kohta.

Nende ülesannete täitmisel toetuvad liikmesriigid üha enam oma riikliku kvaliteeditagamisasutuse või -asutuste arvamustele. Harvadel juhtudel³ on liikmesriigid otsustanud luua võimaluse mõne muu Euroopa riigi akrediteerimisasutuse arvamuse tunnustamiseks riiklike asutuste arvamusega võrdväärset alusel. On tõepoolest vaieldav, kas igal riigil on tegelikult vaja rajada oma kvaliteeditagamise süsteem. Koostöö võib anda võimaluse mastaabisäästuks ja koosmõjude ärakasutamiseks kogemuste ühendamise, suurema objektiivsuse ja usaldusväärsuse kaudu Belgia (Flandria) ja Holland on koguni otsustanud luua ühise akrediteerimissüsteemi. Sellistel juhtudel arvestatakse siseriikliku asutuse arvamuse asemel välismaise asutuse arvamust ja sellele järgnevad otsused litsentsimise ja rahastamise kohta põhineksid viimasel arvamusel.

Komisjon usub, et avatus muude Euroopa riikide asutuste arvamuse suhtes on positiivne areng. Konkurents, mis sellega kaasneb, stimuleerib asutusi parandama nii iseend kui oma teenuste kvaliteeti ja tõstab nende pakutavad atesteerimis- ja akrediteerimisteenused rahvusvahelisele, Euroopa tasemele. See muutus aitaks kaasa kõnealuste tulemuste kvaliteedi parandamisele. See võiks ühtlasi viia asutuste spetsialiseerumisele. Mõned asutused võiksid valida piirkondliku, riikliku või Euroopa tasandi tegevuse. Teised võiksid keskenduda õppeasutuste hindamisele teatavates õppeainetes (näiteks inseneriteadused) või ainete gruppides (nagu humanitaar- või sotsiaalteadused). Kui avada niimoodi tee rahvusvahelisele kvaliteeditagamisele, võiks sellega ühtlasi tõhusalt toetada kvaliteeditagamise süsteemide ja kvaliteeditagamiseks või akrediteerimiseks vajalikku hindamise vastastikust tunnustamist ja seega ka kvalifikatsioonide tunnustamist Euroopa piires ja väljaspool, jättes algatusõiguse siiski ülikoolidele ja riiklikele asutustele.

Liikmesriikide teine võimalus oleks säilitada õppeasutuste siseriiklik akrediteerimine ning lubada ülikoolidel taotleda pärast riiklikku akrediteerimist lisaks programmihindamist välismaal. Ülikoolid teeksid seda mitte otse juurdepääsu saamiseks riigipoolsele rahastamisele, vaid pigem mainekujunduse huvides, nagu see on juba tavaks inseneriteaduste ja ärijuhtimise õpingute puhul.

Enamik atesteerimisi ja akrediteerimisi viiakse läbi riiklikul või piirkondlikul tasandil. See kohalik tegevus peaks „standardite, menetluste ja suuniste kokkulepitud kogumi“ kasutamise ja välismaiste ekspertide kaasamise tulemusel muutuma senisest enam võrreldavaks ja euroopalikuks. Mõningatel juhtudel on võimalik rahvusvaheline atesteerimine ja akrediteerimine. Kõige rahvusvahelisemates õpinguvaldkondades, nagu ärijuhtimine, meditsiin või inseneriteadused, võiksid ülikoolid või nende avalik-õiguslikud ja eraõiguslikud rahastajad mainekujunduse või tarbijakaitse seisukohast kasulikuks pidada rahvusvaheliste tunnistuste kehtestamist. Kompleksprogrammid, nagu *joint masters*, nõuavad ilmselt ühiseid jõupingutusi mõlema poole kvaliteeditagamisasutustelt.

³ Taani, Saksamaa ja Holland

Komisjon toetab liht- ja kompleksprogrammide rahvusvahelise atesteerimise ja akrediteerimise sisseseadmist ja katsetamist ning on valmis toetama ettepanekuid asjaomastelt ametiorganisatsioonidelt, kehtestades Euroopa akrediteerimise sellistes valdkondades nagu inseneriteadused ja meditsiin. Esimese sammuna toetab komisjon mõnede Euroopa ulatusega akrediteerimisalgatuste käivitamist aastatel 2004 ja 2005. Ilma Euroopa akrediteerimiseta võivad ülikoolid, kellel on vajadus riigivälise akrediteerimise järele, hakata taotlema tunnustusi väljastpoolt Euroopat ja eelkõige Ühendriikide asutustelt.

3. KOKKUVÕTE

Need viis sammu nõuaksid otsustavat tegutsemist õppe- ja ametiasutuste, riigi ja Euroopa tasandil. Õppeasutused peavad sisse seadma range sisemise kvaliteedijuhtimise ja välja arendama akrediteerimisstrateegia. Ametiasutused peaksid täiel määral rakendama 1998. aasta soovitusi ja valmistuma karmiks kontrolliks. Liikmesriigid peaksid oma ülikoole toetama ja jätma neile iseseisvuse, kaasa arvatud asutuse valikul. Liikmesriigid peaksid samuti lubama oma asutustel tegutseda sõltumatult ja piiriüleselt. Nad peaksid olema nõus tunnustama muudes Euroopa riikides asuvate või Euroopa ulatuses tegutsevate usaldusväärsete asutuste hinnanguid. Euroopa koostöö peaks viima usaldusväärsete kvaliteeditagamis- ja akrediteerimisasutuste Euroopa registri (nimistu, teabedastuspunkti) asutamiseni. Sel teel võib palju vaidlusainet pakkunud vastastikune tunnustamine saada tegelikkuseks.

Nõukogu ja Euroopa Parlamendi uus soovitus annaks tugeva tõuke sidusa Euroopa kvaliteeditagamissüsteemi loomisele kõrghariduse valdkonnas, parandaks kvaliteeti, lihtsustaks kvalifikatsioonide tunnustamist ja edendaks mobiilsust.

Ettepanek:

NÕUKOGU JA EUROOPA PARLAMENDI SOOVITUS

edasise Euroopa koostöö kohta kõrghariduse kvaliteedi tagamisel

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU JA EUROOPA PARLAMENT,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 149 lõiget 4 ja artikli 150 lõiget 4,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,⁴

võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust,⁵

võttes arvesse regioonide komitee arvamust,⁶

toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras⁷

ning arvestades järgmist:

- (1) Kuigi Euroopa koostööd kõrghariduse kvaliteedi tagamisel käsitleva nõukogu 24. septembri 1998. aasta soovitusel rakendamine on olnud küllaltki edukas, nagu nähtub komisjoni 30. septembri 2004. aasta aruandest, on siiski vaja parandada Euroopa kõrghariduse toimivust, nii et see oleks läbipaistvam ja usaldusväärsem nii Euroopa kodanike kui ka teistelt kontinentidelt pärit üliõpilaste ja teadlaste jaoks.
- (2) Nõukogu soovitusel kutsuti üles toetama ja vajadusel looma läbipaistvaid kvaliteeditagamise süsteeme, ning peaaegu kõik liikmesriigid on sisse seadnud riiklikud kvaliteeditagamise süsteemid ja alustanud või võimaldanud alustada ühe või mitme kvaliteeditagamise- ja akrediteerimisasutuse loomist.
- (3) Nõukogu soovitusel kutsuti üles rajama riiklikke kvaliteeditagamise süsteeme reale olulistele tunnustele, sealhulgas programmide või õppeasutuste atesteerimisele sisehindamise alusel, välisülevaatustele, üliõpilaste kaasamisele, tulemuste avalikustamisele ja rahvusvahelisele osalusele.
- (4) Need põhimõtted on enamasti lülitatud kõigisse kvaliteeditagamise süsteemidesse ja on Bologna protsessi raames, Euroopa Kõrgharidusruumi loomise eesmärgil heaks kiidetud Euroopa haridusministrite kohtumisel Berliinis 2003. aasta septembris.

⁴ ELT C [...], [...], lk [...].

⁵ ELT C [...], [...], lk [...].

⁶ ELT C [...], [...], lk [...].

⁷ ELT C [...], [...], lk [...].

- (5) Kõrghariduse kvaliteedi tagamise Euroopa võrk ENQUA loodi 2000. aastal ja sellesse kuulub üha enam kvaliteeditagamis- ja akrediteerimisasutusi kõigist liikmesriikidest.
- (6) 2003. aasta septembris Berliinis kogunenud haridusministrid kutsusid ENQUAd ja selle liikmeid üles arendama koostöös EUA, EURASHE ja ESIBiga välja kvaliteeditagamise kokkulepitud standardite, menetluste ja suuniste kogumit, uurima, kuidas tagada kvaliteeditagamise ja/või akrediteerimisasutuste ja -organisatsioonide jaoks asjakohane vastastikuste ekspertülevaatuste süsteem, ning andma sellest 2005. aastal aru ministrite kontrollgrupi vahendusel.
- (7) On soovitav koostada Euroopas tegutsevate (piirkondlike või riiklike, laiemalt või kitsamalt spetsialiseerunud, riikliku või erasektori, tulunduslike või mittetulunduslike) sõltumatute ja usaldusväärsete kvaliteeditagamisasutuste positiivne loetelu või register, et toetada läbipaistvust kõrghariduses ning aidata kaasa kvalifikatsioonide ja välismaiste õpingute tunnustamisele.
- (8) Lissaboni strateegia raames väljendas Euroopa Ülemkogu 2002. aasta märtsis Barcelonas lõppseisukohta, et Euroopa haridus- ja koolitussüsteemid peaksid saama „maailmakvaliteedi mõõdupuuks“,⁸

SOOVITAVAD KÄESOLEVAGA LIIKMESRIIKIDEL:

A. nõuda kõigilt oma territooriumil tegutsevatelt kõrgematelt õppeasutustelt rangete kvaliteeditagamise mehhanismide kehtestamist või väljaarendamist,

B. nõuda kõigilt oma territooriumil tegutsevatelt kvaliteeditagamis- ja akrediteerimisasutustelt, et nad oleksid oma hinnangutes iseseisvad, rakendaksid hindamisel nõukogu 1998. aasta septembrikuu soovitusel esitatud põhimõtteid ning ühist standardite, menetluste ja suuniste kogumit,

C. toetada kvaliteeditagamis- ja akrediteerimisasutusi ning kõrgharidust esindavaid organisatsioone, seada sisse kvaliteeditagamis- ja akrediteerimisasutuste Euroopa register, mida on kirjeldatud lisas, ning määratleda registreerimistingimused,

D. võimaldada oma territooriumil tegutsevatel kõrgematel õppeasutustel valida Euroopa registrisse kantud kvaliteeditagamis- või akrediteerimisasutuste hulgast asutus, mis vastab nende vajadustele ja profiilile,

E. tunnustada kõigi Euroopa registrisse kantud kvaliteeditagamis- ja akrediteerimisasutuste tehtud hindamiste tulemusi kui alust kõrgemate õppeasutuste litsentsimist ja rahastamist käsitlevate otsuste tegemiseks, kaasa arvatud otsused vastavuse kohta üliõpilasstipendiumide ja -laenude andmise tingimustele.

II. KUTSUUVAD KOMISJONI ÜLES:

A. jätkama tihedas koostöös liikmesriikidega kõrgemate õppeasutuste, kvaliteeditagamis- ja akrediteerimisasutuste ning asjaomases valdkonnas pädevate asutuste ja organisatsioonide vahelise koostöö toetamist,

⁸ Barcelona Euroopa Ülemkogu – Eesistujariigi lõppjärgeldused:
http://ue.eu.int/ueDocs/cms_Data/docs/pressData/en/ec/71025.pdf

B. esitama Euroopa Parlamendile, nõukogule, majandus- ja sotsiaalkomiteele ning regioonide komiteele iga kolme aasta järel aruandeid edusammude kohta kvaliteeditagamise süsteemide väljaarendamisel eri liikmesriikides ning Euroopa tasandi koostööürituste kohta, sealhulgas edusammude kohta, mis on tehtud eespool osutatud eesmärkide osas.

Brüssel,

Nõukogu nimel
eesistuja

Parlamendi nimel
president

LISA

Kvaliteeditagamis- ja akrediteerimisasutuste Euroopa register

Register peaks sisaldama loetelu usaldusväärsetest asutustest, kelle hinnangutele liikmesriigid (ja liikmesriikide riigiasutused) võivad kindlad olla. See peaks olema rajatud järgmiste põhimõtete kohaselt:

1. Loetelu peaksid koostama liikmesriikides tegutsevad kvaliteeditagamis- ja akrediteerimisasutused, kõrgharidussektori esindajad (ülikoolid ja ülikooliväline kõrgharidus, üliõpilased, õppejõud ja teadustöötajad) ja tööturu osapooled.
2. Asutuste registreerimise tingimuste hulka peaks kuuluma:
 - täielik sõltumatus arvamuse kujundamisel,
 - tunnustatus ühe või mitme liikmesriigi (või liikmesriikide riiklike asutuste) poolt,
 - tegutsemine lähtudes käesoleva soovitus 6. jaos osutatud standardite, menetluste ja suuniste ühisest kogumist,
 - korrapärased välisülevaatused, mida viivad läbi sama eriala asjatundjad ja muud eksperdid, ning selliste ülevaatuste kriteeriumide, meetodite ja tulemuste avaldamine.